

15 de juliol: Sant Bonaventura, bisbe i doctor de l'Església

Text de l'Evangelí (Mt 23,8-12): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres no us feu dir “rabí”, perquè de mestre només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni doneu a ningú el nom de “pare” aquí a la terra, perquè de pare només en teniu un, que és el del cel; ni us feu dir “guies”, perquè de guia només en teniu un, que és el Crist. El més important d'entre vosaltres, que es faci el vostre servidor. El qui s'enalteixi serà humiliat, però el qui s'humiliï serà enaltit».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El més important d'entre vosaltres, que es faci el vostre servidor»

Rev. D. Antonio CARBAJO Porras
(Tinajas, Cuenca, Espanya)

Avui, el Senyor fa com un parèntesi en les seves paraules d'atac als qui diuen i no fan, i fan el contrari del que diuen. «Que les teves obres siguin la signatura de les teves paraules», deia sant Antoni de Pàdua, també franciscà i doctor com el nostre sant.

«Vosaltres no us feu dir “rabí” (...); ni us feu dir “guies” (...)» (Mt 23,8.10): Jesús convida a fugir de la vanitat i de la supèrbia, per a posar la nostra fita en el servei al germà, amb humilitat i senzillesa.

El Senyor no prohibeix els títols —que en una societat jerarquitzada són necessaris— sinó l'esperit d'ambició i orgull que aquests títols poden comportar. «Som presidents i servents (...), solament presidim bé si servim», ens deia sant Bernat. I així ho va saber fer san Bonaventura tot i romandre en les més altes dignitats, ja que fou nomenat bisbe i cardenal.

Ni “rabí”, ni “pare”, ni “guia”..., títols gairebé sinònims que solament s’han d’aplicar a Déu, i que Jesús els subratlla en aquesta triple sinonímia per tal que puguem canviar-los per “humil”, “germà” i “servidor”.

Enfront l’orgull de ser tingut per quelcom, Jesús ens diu que siguem quelcom pel nostre servir, estimar i, en tot, imitar-lo i ser dispensadors dels seus serveis, com ens diu sant Pau (cf. 1Co 4,1). Ell es el nostre únic mestre i nosaltres ho som per participació en el servir. Jesús ens remarca —i els sants ens ho recorden— quelcom que no hem d’oblidar: ser humils, ser servidors a l’estil de sant Bonaventura...

Santa Maria és la nostra mare i, abans de res, Mare de Déu. Doncs bé, el seu primer títol —segons les seves pròpies paraules— és la de ser «l’esclava del Senyor» (Lc 1,38). Tant de bo que nosaltres —els seus fills— la imitem. Aquest serà un bon camí per a poder seguir el Mestre.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Per molt il·luminat que un estigui per la llum de la raó natural i de la ciència adquirida, no pot entrar per complaure’s en el Senyor si no és per mitjà de Crist, qui diu: ‘Jo sóc la porta’» (Sant Bonaventura)

-

«Pensant en els mestres que oprimeixen la llibertat dels altres en nom de la seva pròpia autoritat, sant Bonaventura indica qui és l’autèntic Mestre, afirmant: ‘Ningú no pot ensenyar, ni obrar, ni arribar a les veritats conegudes sense que estigui present el Fill de Déu’» (Benet XVI)

-

«‘Esdevenir infant’ en relació amb Déu és la condició per entrar al Regne; per això cal abaixar-se, fer-se petit. Més, encara: cal ‘néixer de dalt’ (Jn 3,7), ‘néixer de Déu’ (Jn 1,13) per ‘arribar a ser fills de Déu’ (Jn 1,12) (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 526)